

Misfere; men det ser jo ud, som om det er Teaterchefen, der sidder fastest. Medens Ministrene skifte, sidder han paa sin Plads. Det kunde dog være heldigt, om det var omvendt, skønt Ministrene sidde jo ogsaa meget fast her til Lands. Under disse Omstændigheder kan Flertallet ikke i Nar tage noget andet Standpunkt end de foregaaende Nar. Vi maa kræve, at det fgl. Teaterledes saaledes, at der kommer Balance. Det er meget muligt, at Mindretallet kan have Ret i, at det kan være vanskeligt at tilvejebringe Balance; men Finansudvalget mangler, synes mig, alle Forudsætninger for at kunne stille Kravet anderledes, end vi have gjort det. Det Forslag, som det ærede Mindretal har stillet, er jo ligesaa illusorisk som Flertallets Forslag. Vi ere ikke i Stand til at vise paa de enkelte Punkter, hvorledes Balancen skal opnaas. Men saalænge vi staa saadan i det, som vi gøre, synes der mig slet ikke at være noget andet Standpunkt end det at kræve, at der tilstræbes Balance ved Teaterstyrelsen, og det gaar bort Forslag ud paa. Jeg vil altsaa forvare Flertallet imod, at det skulde mene, det netop er de Punkter, hvor vi have foreslaet Nedsættelse, og den Indtægtsforhøjelse, vi have foreslaet, der skal fastholdes. Det er Princippet om Balance i Teatrets Styrelse, der skal udtrykkes gennem vore Forslag. Udvalget i sin Helhed har været enig om, at man ikke kunde gaa ind paa under de nuværende Forhold at forøge det faste Personale ved Teatret med 2 Violinister. Nu er dette Spørgsmaal jo tildels bragt ud af Verden, idet en af de to unge Mænd, der var Tale om, er bleven ansat i Kapellet. Man har heller ikke fundet Anledning til at give Teaterchefen mere end 6,000 Kr. til ekstraordinære Understøttelser ligesom i de senere Nar, og Flertallet har selvfølgelig indtaget samme Stilling over for den dramatiske Elevskole som i alle de Nar, siden denne Bevilling blev taget provisorisk.

Det næste Punkt, jeg maa omtale lidt, er de literære Understøttelser. Der har man i Nar været adskilligt knappere end i de senere Nar. Man er i Virkeligheden kun gaaet ind paa to ny Understøttelser af denne Art. Paa VI. A. 2, de saakaldte faste Understøttelser, er man gaaet ind paa 2,000 Kr. til Historikeren Dr. phil. Troels Lund, der hidtil har haft 1,600 Kr. paa den midlertidige Konto, og paa 800 Kr. til den gamle, ansatte Sprogmand, Dr. phil. Jessen, som Ministeren har foreslaet paa et særligt omdeelt Blad, og som Udvalget har tiltraadt. Endvidere er Udvalget gaaet ind paa 2 Bevillinger paa VI. A. 3, de midler-

tidige 2- og 3aarige Understøttelser, nemlig 500 Kr. til Egyptologen Biblioteksassistent H. D. Lange, som man i Fjor gav en ekstraordinær Understøttelse af samme Størrelse paa en anden Konto, og 800 Kr. til Forfatteren Karl Varsen, der vil være bekendt fra sine dramatiske Arbejder: „Kvinder“ og „Vre“, de romantiske Digtninge „Den brogede Bog“, Rejsefilmbringen „Cirkler“ og forskellige andre Ting. Om de enkelte Understøttelser har jeg ikke videre at bemærke; men med Hensyn til hele denne Kontos Karakter, er jeg nødt til at sige nogle Ord. Det vil erindres, at der i Fjor førtes en temmelig udførlig Forhandling om denne Kontos Bestaafenhed mellem den højtærede Minister og det ærede Medlem fra Storehedinge (S. Scavenins) paa den ene Side og mig som Ordfører for Flertallet paa den anden Side. Jeg skal ikke gaa ind paa de Forhandlinger, der den Gang førtes, men blot henvise til mine Udtalelser derom, som findes i Folketingstidenden, Sp. 2866—2872 fra i Fjor. Den ærede Minister og det ærede Medlem fra Storehedinge gjorde gældende, at denne Konto delvis stod til Ministerens fri Raadighed, saaledes at nogle af de Beløb, der vare paa den, kunde han, naar de bleve ledige, anvende til andre Personer af dem, der overhovedet modtog Understøttelse af Kontoen, medens jeg gjorde gældende, at disse Understøttelser vare givne til bestemte Personer og kun kunde udbetales til dem med bestemte Beløb. Nu foreslaar Ministeren i Anmærkningerne til Forslaget, at Sagen skulde ordnes saaledes, at 15,200 Kr., det vil sige omtrent Halvdelen af den hidtidige Bevilling, skulde betragtes som staaende til Ministerens Disposition, medens Resten, lidt mere, 16,400 Kr., og hvad der hyderligere i Fremtiden maatte tilkomme, skulde betragtes som Bevilling til bestemte Personer og ikke kunde anvendes til andre. Af de Forhandlinger, der førtes i Fjor, tror jeg, det fremgaar aldeles bestemt, at der vel oprindeligt i 1883—84 var vedtaget 7000 Kr. paa denne Konto, uden at der her i Salen var nævnt bestemte Navne; men at senere ere Navnene bleven nævne her, naar der er vedtaget Forslag derom, enten i Omendringssjoringsforlagslisten eller i Anmærkningerne til Finansloven, undtagen 2 Gange, i 1888—89 og 1889—90, hvor Ministeren og Ordføreren have udtalt, at man var bleven enig om at anvende en Sum til bestemte Personer, og hvor Navnene paa disse saa fandtes optegnede i Finansudvalgets Protokol. Hvorledes Forholdet imidlertid har været i For tiden med Hensyn til denne Sag, var der jo delte Meninger om i Fjor, og er der vel